

J. G. GEZELIUS - I. MELLERUS. DISS. DORPAT 1646

HYK

Τῆς Πνευματικῆς
ΣΤΥΧΗΤΗΣΙΣ ΤΡΙΤΗ
Περί

ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ, ΤΩΝ ΤΕ ΚΑΛΩΝ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΑΚΩΝ.

Ἡς ΣΥΝ ΘΕῶ *προσεθήσεται ἐν τῷ ἀνεκατηρώ τῷ μεγάλῳ τῆς*
Ἀκαδημίας Δοξολογικῆς

ΚΑΘΗΓΟΤΜΕΝΟΙ

ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓ

ΓΙΟΥ ΓΕΖΗΛΙΟΥ, τῆς γλώττης Ἑβραϊκῆς καὶ Ἑλληνικῆς ἐν
αὐτῇ τῇ Ἀκαδημίᾳ Καθηγητῆς δημοτελεῖς,

Ἀποκεκομμένους

Τῶ ΛΑΤΡΕΝΤΙΟΥ ΜΕΛΛΗΡΟΥ,

Σθηκῶ.

Τῆ τρίτῃ μεσοῦν μινὸς Μεταφυσικῶν,
τῷ τῆς Χριστογονίας ἐτὶ α' χμδ.

Τετυπωμένη ἐν Δοξοπύτῳ ὑπὸ τῷ ἰωάννῳ Οὐνώγηλ,
τῷ τῆς Ἀκαδημίας τυπογράφῳ.

S. Reg. Maj. Regnorumq; Sveciæ ac Gothiæ
Senatori, Ammirali, & Generali Gubernatori
Livoniæ,

*Perillustri & Generosissimo Heroi
ac Domino,*

DN. ERICO RYNING,
Domino in Lagmanshöö & Giösa;
Domino suo Gratiofo.

Regina Arctoa **CHRISTINÆ** Celse Senator,
Delicium Levonum, Martis & Artis Honos:
Sunt multa officij veneranda negotia sancti,
Et manet innumerus re potiore labor:
Sit tamen illustris pulcherrima Gratia mentis,
Respiciens Musa scripta dicata mea.
Vivat, & illustres transmittat Gloria Soles,
Regni & Musarum commoda promoveat.

Vestra I. G.

Hum. cliens

Laurentius Mellerus,
Resp.

Περὶ τῶν Ἀγγέλων τῶν τε καλῶν καὶ τῶν κακῶν.

Ἰ. α.

Ἦν τὸ Πνεῦμα ἁγίου ἐκτισμένης Διαισθητικῆς γενικῶς μὲν ἐν τῇ συζητήσῃ περιθρονησῆς μετεχειρίσασμεν, εἰδικῶς δὲ αὐτὴν ἐν τῇ ταύτῃ ὡς τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἐν τῇ ἐπομένῃ ὡς τῆ ψυχῆς ΣΤΥΝ ΘΕΩ Κατασκοπήσομεν.

β.

Ὁ Ἄγγελός ἐστι Πνεῦμα κτιστὸν, κεχωρισμένον ἢ ἐλευθερὸν διὰ πάσης ἑσώματι ἐνώσεως. Τὸ γὰρ σῶμα ἐν ᾧ φαίνονται ἐνίοτε οἱ ἄγγελοι οὐκ ἔστι ἴδιον ἢ τῆς εἰσίας, ἀλλὰ τῆς οἰκονομίας.

γ.

Ἡ μετὰ χεῖρσις αὐτῶν λέγεται Ἀγγελογραφία, καὶ ἔστι ἡτοι Γενικὴ ὡς τῆ συμπεπληρωκῶν παντὶ ἄγγέλῳ τῆς κτίσεως καὶ φύσεως αὐτῶν ἡτοι Εἰδικὴ ὡς καλῶ καὶ κακῶ ἀγγέλων.

δ.

Ἐν τῇ κτίσῃ, ἡτοι ὑπὸ θεῶ ἐκτίσθη ἐξ ἑδενός, ὄπτησῆσμεν τὴ χεῖρσιν καὶ τὸ Δῶρον.

ε.

Τὰς ἀγγέλων ἐκτισμένους εἶναι δηλῶται ἐκ μέρους μὲν ἐξ ἀγίας γραφῆς Διαισθητικῆς πάντῃ τῶ ἐν τοῖς ἑρανοῖς καὶ ἐπὶ τῆ γῆς, ὅρατὸ καὶ ἀόρατῶ, εἴτε θρόνοι, εἴτε κυριότητες, εἴτε δεξαῖ, εἴτε ἐξουσίαι, ὑπὸ θεῶ ἐκτίσθη ἐκ μέρους δὲ τῆ τῶ ἐλέγχῳ. Πάντ' ὃν πεπερασμένον καὶ μετὰ βλητικὸν (δήπερ πλατέως) Διαισθητικῆς ὄντι πρῶτα, ἀπειρα καὶ ἀκίσεως, Ὁ ἄγγελός ἐστι ὃν πεπερασμένον, διὰ καὶ ἐκτισμένον. Καὶ, ὅ, π' ἂν εἴη, ὄντι εἴτε ὁ κτίσεως, εἴτε τὸ κτίσμα, κτίσεως δὲ εἶναι ἀδυνατεῖ, ἀρα τὸ κτίσμα. Ἀλλὰ ὡς τῆ χεῖρσιν τῆ κτίσεως ἀγγελικῆς πολλὰ συζητεῖται, τίνες γὰρ τῆ πρῶτη τίνες τῆ δευτέρῃ, τίνες τῆ τριτῆ τῆ ἑξαήμερας, τίνες δὲ μὲν τῆ ἀνθρώπου Διαισθητικῆς γεγονέναι νομίζουσιν. Ἐν τῶ ἑξαήμερῳ ἐκτισμένους εἶναι πολλοῖς ὄπτησῆσμεν δὴ δὴ πῶς ποία δὲ ἡμέρα, ἀδελφον, Κανὴ τῆ εἰκὸς δοκεῖ τῇ ἡμέρῃ δευτέρῃ, ὅταν κτίσῃ τὸ σπέρμα καὶ ὁ ἑρανος, γεγονέναι.

Το Δῶρον, ὃ ἔκοσμήθησαν ἐν τῇ πρωτοκλήσει οἱ ἄγγελοι, ἔστιν ἡ τελειότης τῆς Διανοίας καὶ βεβήσεως, ἀπὸ δὲρχῆς γὰρ πάντες καλοὶ ἐν εὐτελείᾳ ἐξοχῇ κτ' ἢ τὸ θεῶν εἰκόνα ἐκλήθησαν, τίνες δὲ αὐτῶν μὴ τηρήσαντες τὸ εὐαγγέλιον δέχθη, ἀλλὰ διπολιπόντες τὸ ἴδιον οἰκητήριον, εἰς κρείσσον μεγάλης ἡμέρας δεσμοῖς αἰδιόις ὑπὸ ζόφον ἐτηρήθησαν ὡς εἶπεν Ἀπόστολος.

ζ.

Ἡ δὲ Φύσις καὶ Δράσεις αὐτῶν καθασκοπεῖται ἐν τῷ πέρασι τῆς δριμυτῆς, τῆς τάξεως, τῆς ἐξίας καὶ τῆς δυνάμεως.

η.

Ὁ δριμυτῆς τῶν ἀγγέλων ἔστι μὲν μέγας, ἐδὲ ὅμως ἀπειρῶς, ἢ, ὁ δριμυτῆς τῶν ἀγγέλων ἔστιν ἀπειρῶς ἔχει ἀπλῶς καὶ παντελῶς, ἀλλὰ κατὰ ἡ καὶ πρὸς ἡμᾶς, τὸ ἔστιν δριμυτῆς τῶν θεῶν, ἀναριθμητῶς δὲ ἡμῖν.

θ.

Τὴν τάξιν τῶν ἀγγέλων εἶναι φανερῶτα, ὅτι ὁ θεὸς οὐκ ἔστιν ἀτάξιας ἀλλὰ τῆς τάξεως θεός. Ἡ δὲ τάξις αὐτῆς οὐκ ἔστι τῆς ἐξίας ἢ ἀξίας φυσικῆς, ἢ τινὲ πάντες ἴσοι εἰσιν, ἀλλὰ τῆς κατ' ἡλικίαν, καὶ ἀ ἀνισοὶ ἐν ἀγία γραφῇ καθίσταται, ὅπως ποικίλα αὐτῶν ὀνόματα κτ' τὰ προσήκοντα ἀναριθμῶνται.

Ἡ ἐξία ἢ μαλλοντὲς πέρασ αὐτῆς (τὸ γὰρ ἐξίαν παρέλθον ὁ ὀρισμός) ἐξαίρετως καὶ συντόμως τέτοις ἐνεσιν. (α) Οἱ ἄγγελοι ἕως εἰσιν ἐν τόπῳ εἰ, ὡς μὴ δύνασθαι αὐτῶν ἅμα ἐν ἄλλῳ εἶναι, καὶ πλείονες ἐν αὐτῷ εἶναι δύναται. καὶ διό (β) ἀληθῶς ἐκ τόπου εἰς τόπον κινῶνται κτ' Διαδοχῆ. (γ) Ἡ γνώσις αὐτῶν ἔστι πεπερασμένη κτ' τὸ πρόπον καὶ τὰ ὑποκείμενα. (δ) Ἡ βεβήσις τῶν ἀγγέλων ὡς καὶ ἡ Διανοία ἔστιν εὐγενεστέρα τῆς ἀνθρώπων. (ε) Οἱ ἄγγελοι εἰσι Δράκονοι θεῶν ἐν εὐεργεσία καὶ ἐκδικήσῃ. (ς) Οἱ ἄγγελοι ὅταν τὰ σώματα λαμβάνωσι, δύναται καὶ τὰ ἔργα ζωικά ποιῆν.

Τὸ τῆς δυνάμεως πέρασ ἔστιν, ὃ τινὲ οἱ ἄγγελοι πεπερασμένην ἔχουσι δύνα-

δύναμιν τῆ νοῆσαι, θελήσαι καὶ ποιῆσαι, καὶ καθὼς τὰ σώματα Φυσικὰ ὡρῶσθαι ἢ αἰετώσας μετὰ ἀνάστασιν, ἔτω καὶ τὰ θάρματα περιβάσασιν ἀδυνατῶσιν.

ιβ.

Ἡ Ἀγγελολογία γενικῶς ἔστω ἢ, ἢ δὲ εἰδικῶς πρὸς τὰ καλὰ καὶ κακὰ ἀγγέλων μετὰ χειρὶ ζῶσά ὅσιν ἢ τοῖς Σεραφικῶς πρὸς τὰ εὐδαίμονα, ἢ τοῖς δαιμονολογίᾳ πρὸς τὰ κακοδαίμονα.

ιγ.

Ὁ εὐδαίμων ἢ Ἄγγελος καλὸς ὅστις Πνεῦμα ἑστὶν ἢ θεὸς ἐκτισμένον, ὃ ἐν τῇ ἀληθείᾳ, ἐν ἣ ἐκτίθηται Διευθετῶν καὶ Διαβιβαστῶν, ἢ θεὸν ἐπαινεῖ, ἀνθρώποις δὲ ἀλλοῖς καὶ εὐδαιμονία αἰωνίῳ χρεῖται.

ιδ.

Ἐν αὐτῷ δεῖ καταμαθεῖν Α. τὴν Αἰτίαν τῆ καλότητος καὶ ἔστι βέβαιος ἀγγέλων ἐλευθέρων καὶ ὁμολογία τῆ καταμαθεῖν ἐν ὁσιότητι, καὶ Διαβιβαστῶν αὐτῆς.

ιε.

Β. Τὰ ἴδια ἢ ἰδιώματα, τοῖς ἄλλοις προσκειμένα καὶ πάθη λεγόμενα, ἀπὸ ὅσιν αἱ τὴ Δυνάμεις κατὰ τὰ Διόνοια, καὶ τὰ βέλγησιν καὶ καὶ τὰ πικρῶν, καὶ ἢ εὐδαιμονία.

ις.

Κατὰ τὴν Διάνοιαν ὅσιν ἢ Ἀλήθεια, καλὸς γὰρ ὁ Ἄγγελος πάντοτε ἀληθὴς, καὶ πρὸς τὰ πλανῶν ἐψόδετα, εἶται καὶ ἢ τὴ γνώσεως ἔξοχῆ, ὅση τῇ κλίσει συμπίπτει δύνατον ὅσιν, ὅτι ἢ τὴ ἀγγέλων γνώσεως ὅσιν πολλά μείζων καὶ δέξεται τὴ ἀνθρώπων καὶ ἀγγέλων ἐν πᾶσι τοῖς κλίσεσιν πρὸς τὴ θεὸν ἢ καὶ Διόνοια ἀπέριστα ἐλάσων ἢ.

ιζ.

Ὡς ὅτι ἐν παρεῶν ἐπιτηρητέον ταύτῃ τὴν γνώσιν εἶναι (α) τῆς φύσεως, ἢ ἐμφυτοῦν εἴτε Φυσικῶν, ἢ τὰ ὄντα Φυσικὰ, εἴτε ὑπερφυσικῶν, ἢ τῶν θεῶν καὶ ὑπερφυσικὰ κατὰ νοῆν. (β) Τῆς διποκαλύψεως, ἢ τῆς ἐν ἐμφανείᾳ εἰδικῆς. (γ) Τῆς ἐμπειρίας ἢ τῆς μαθημάτων ἢ ἐκ τῶν γενουμένων. Καὶ τριπλῆς αὕτη ἢ γνώσις τοῖς ἀγγέλοις πρὸς τὰ ἀλλοῖς κατὰ τὴν, ἢ δὲ θεὸν γνώσις πλείως χωρὶς τὴ ἀντίθεσης.

ιη.

Κατὰ τὴ Βάλεσιον ὄψιν ἡ Ἀγάπη μεγίστη, ἡ τὸ Θεοῦ μᾶλλον ἀγαπῶσιν οἱ ἄγγελοι ἢ ἐσαλῆς καὶ ἐποιμένως πᾶν ἀγαθὸν καὶ ἀξίαν, Καὶ ὁ Ὀλβιῶν, ὅστις ὄψι δόξα μεγίστη ἐνώπιον ἔθεῶ, καὶ Ἀγαλλίασις ἐκ τὸ ἀπολαύσεως αὐτῶ ἐξερχομένη.

ιδ.

Κατὰ τὴν δύναμιν ποιητικὴν ὄψιν ἡ Προθυμία καὶ ἡ ἰσχὺς, ὅση τῇ κλίσει συμπίπτει δύνατίν ὄψι, μεγίστη.

κ.

Ἡ μὲν Προθυμία ὄψιν, ἡ πνι οἱ ἄγγελοι τὰ ὁσίως γνωσκόμενα, ἔτε κομψῶς βυλασόμενα, καὶ τὰ ὑπὸ ἔθεῶ κελδούμενα ἠδέως καὶ ἀσμένως ποιῶσιν. ἡ δὲ ἰσχὺς, ἡ πνι ἰχυροτέρως τὴ κλισμάτων λοιπῶν ποιῶσιν.

κ'α.

Ἡ δὲ Εὐδαιμονία τὴ ἀγγέλων καλῶν ὄψιν ἰσχυρία τελεία ἐν τῷ Θεῷ, τῷ Ἀγαθῷ πανυπερβῶτω, καὶ τοῖς ἀγαθοῖς ἄλλοις.

κ'β.

Γ. Τὰς ἐνεργείας πρὸς τὸ θεόν, ἐν δοξολογία διηνεκεῖ, αἰνῶ τιμῶσιν τά τε καὶ ἐτοιμότητι ταχυῶσιν τὴ κελδουμάτων κλίσει, καὶ πρὸς τὰς κλίσεις, δῆ πρὸς τὰς ἀγγέλους καὶ τὰς ἄλλας.

κ'γ.

Αἱ πρὸς τὰς ἀγγέλους καλῶς, ἢ πρὸς ἀλλήλους ἐνεργεῖαι εἰσὶ τὰ ἀνθυπαργήματα καὶ κοινωνία πνι, πρὸς τὰς δὲ κακῶς, αἱ ἀνιπτεράξεις καὶ μαχαί.

κ'δ.

Αἱ πρὸς κλίσεις ἄλλας ἐνεργεῖαι καλῶν ἀγγέλων εἰσὶ γενικῆ καὶ εἰδικῆ.

κ'ε.

Αἱ μὲν γενικῆ τῷ παντελεῖ πρὸς ἡμᾶς ἐξαρέτως εἰσὶ τὸ θεῶσιν, σώζειν, καὶ αἰμύνεσθαι τὰ ὄντα ἢ τὰ κλισμάτα ἀπάντα, ἐκεῖνά τε τὴ ἐξουσίας καὶ τυραννίδος ἔστασαν, ἔτὸ φύσεως ἀνταγωνιστῶ κοινῶ ἀπαμύνην, τὰς τὴ ὑδάτων κατὰ κλυσιμὸς κωλύειν, σφοδρῶτερος θεῶσιν ἐμποδίζει καὶ πολλὰ ἄλλα καὶ τὴ κελδουσία κατεργάσασθαι.

κ'ς.

Αἱ δὲ εἰδικῆ εἰσὶν ἐν τοῖς ἀνθρώποις, τοῖς τε εὐσεβεσί (α) καὶ ταῖς ἡρώδης ψυχῆς, ὅταν τὴ ἀφαινοῖαι φωνίζωσι, τὴ βάλῃσι αἰμύνωσι, τὰ πάθη καὶ δ.

καὶ ὁρῶντες, καὶ τὰ τοῦ εἶπε ἄορατοι, εἶτε ὁρατοὶ ἐν τοῖς σώμασι πειθοῖ.
(β) καὶ τὰ γὰρ τὰ ἑσώματι, ὅτι σώζει τὸ μελῶν εὐταξίαν, ὑγίαν καὶ
καταστάσιν, ὅτι χειρῶν αἰεσι τὰς ἀνθρώπων μήποτε πρὸς λίθον πρὸς ἀ-
ψωσι τὸ πόδα. (γ) καὶ τὰ γὰρ τὰ τὴν κινήσιν τε καὶ ἀκίνησιν, ἅτινα ἐξ Ἀδ-
βολοῦ ἀρπάζειν, αἰέτω, περὶ καὶ ὑδατι ἀπολέσασιν πάντα κάλων κινεῖ. Καὶ
τοῖς ἀσεβέσιν ἐν τῷ ἐκβάλλειν τὰ πρὸς τὰ γὰρ ἀυτῶν, καὶ κο-
λάσει τὰς κακὰς πράξεις.

κ' ζ.

Δ. Καὶ τὸ Διορισμὸν καὶ τὸ τάξιν, ὅπως ἄλλοι λέγονται Ἀρχαγγέλοι,
ἄλλοι Θρόνοι, ἄλλοι κυριότητες, ἄλλοι δέχα, ἄλλοι ἐξουσία, ἄλλοι δυνά-
μεις, ἄλλοι χερσβιμ, ἄλλοι Σεραφίμ, κλ. τὸ μὲν τάξιν ἐν αὐτοῖς εἶναι οἰ-
δαμεν, ποῖα δὲ αὐτῶν ἢ ἀγνοοῦμεν, ὅτι καὶ τὸ φύσιν πάντες ἴσοι εἰσι, καὶ τὰ
κατὰ τὴν ἀνισοίαν.

κ' η.

Τῇ ἀγγελολογίᾳ Σεραφικῇ ἀκολουθεῖ ἡ Δαιμονολογία πρὸς τὰ
κακοδαίμονι.

κ' θ.

Ἔστι δὲ ὁ Κακοδαίμων, ἡ ἀγγελὸς κακὸς Πνεῦμα ὑπὸ τῷ θεῷ
ἐκλιμμένον ἀπὸ τῆς ἀληθείας, ἐκ τῆς ἐκλήσεως, ἐκ τῆς ἐκτεταπέν, τῶν θεῶν,
καὶ τῶν ἀγγέλων ἀγίων καὶ τῶν ἀνθρώπων ἀνίστασθαι γεγονὸς καὶ σείρασι αἰω-
νίοις εἰς κρίσιν πετηρημένον.

λ.

Ἐν ἀπὸ ὧσάντως δεῖ καταμαθεῖν Α. τὸ αἶτιαν τὴν κακότητι, ἥτις ἐστὶ
κατὰ τὴν ἑσώματι, ἢ ἐκ τῆς ἐκτεταπέν, καὶ αὐτῆς ἐπιπέσει ἢ
ἐκ τῆς ἐκτεταπέν, ἀπιστία, φθόνος, καὶ ἄλλα τὰ ἀμαρτήματα πολλὰ.

λ' α.

Β. Τὰ ἴδια ἢ ἰδιώματα, ἅτινα εἰσιν ἡ Ἀμαρτία καὶ τὸ Διόνοισιν, βέ-
λησιν, καὶ δυνάμειν ποιητικῇ, καὶ ἡ τιμωρία αὐτῆς.

λ' β.

Ἡ καὶ τὸ Διόνοισιν Ἀμαρτία ἐν κακῷ ἀγγέλω εἰσιν ἡ Ἀσάφεια καὶ ἡ
Ἀπορία καὶ τὸ βέλησιν, διηκεῖς δὲ τῶν Ἀγαθῶν Ἀποσοφῆ, τὸ αἰσθῶ
πρὸς τὸ θεόν, καλὰς ἀγγέλους καὶ ἀνθρώπους εὐσεβεῖς, καὶ δὴ καὶ πρὸς ἀλ-
λήλους, ἀνθρώπους τε καὶ ἀνδραπόδα αὐτῶν. Καλὰ τὸ δυνάμειν ποιητικῇ
εἰσιν ἡ βία εἰς τὰς κτίσεις σωματῶν, καὶ ἡ ἐναντιώσις, ἢ τῶν τε κινήσιν
καὶ τοῖς κτίσμασιν ἐναντιώσις.

λγ.

Η τιμωρία δὲ ἀπὸ μέρους μὲν ὅσιν ἡ εἰς ἄδρα καθαιρέσεις, κακῆ Ὀδύνη
μεγίστη μὲν τῆ ἀτιμίας, ἀπὸ μέρους δὲ ἡ συντάραξις, ἡ πῦρ ὑπὸ τῆ θεῆ, κα-
λῶν ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων συντάραξις, ὡς τῆ σκοπῆ ἐν ταῖς ἐργοῖς
Δαμαρτεῖν αὐτῆς.

λδ.

Γ. Τὰς ἐνεργείας πρὸς τὸ θεόν, δὴ πρὸς τὸ ψεῦδος καὶ Δαβολὴν, ἀδία-
λειπτον θεῖας καὶ ἀγίας οὐνομα[τα] ἀτιμίας. Πρὸς τὰς κήσεις τὰς περὶ
μαλικάς, κατὰ τὸν Φθόνον καὶ μάχην τῶν ἀγγέλων καλῶν, μῖσθον καὶ
πόλεμον ἐμφύλιον κατὰ ἀλλήλων, καὶ τὰς σωματώδεις, εἴτε ἀλόγους
εἴτε λογικάς.

λε.

Αἱ μὲν πρὸς κήσεις σωματώδεις ἀλόγους ἐνεργεῖαι εἰπὼν, αἷς καιοί
οἱ ἄγγελοι ὀπιθιμῶσι τὴν ἑξ ἄρα καὶ πάντων στοιχείων ὑπόστασι κατὰ
σφύρα, τὴν τάξιν συνταράξαι, καὶ τὰς δυνάμεις αὐτῶν κακώσαι. αἱ δὲ
πρὸς λογικάς τὰς κήσεις, ἡ τὸς ἀνθρώπων εἰσι γενικῶν καὶ εἰδικῶν.

λς.

Αἱ γενικῶν περιεῖν τὴν ψυχὴν ἐκ τῆ σώματος ἀρπάζειν, ἐμποδίζειν
τὴν δύναιμι τὴν νοῆσαι τὰ ἡθελῆσαι καὶ θελήσαι τὰ γὰρ τὸν, τὸ σῶμα πολυ-
τρόπως βλάπτειν, τὰ ὑπάρχοντα κακοποιεῖν, τὴν τιμὴν καὶ εὐφροσύνην
ἀδικεῖν, τὰς ψυχὰς καὶ σώματα κηλῶν καὶ πολυμερῶς αὐτὰ δαμονοῖζειν.

λζ.

Αἱ εἰδικῶν (α) πρὸς τὰς εὐσεβεῖς, ὁ περιουσιὸς τῆ ψυχῆς καὶ ἡ κακώ-
σις τῆ σώματος παμπολλή. (β) Πρὸς τὰς ἀσεβεῖς ἡ ἀπάτη, τῆ ἀμαρ-
τίας πεισμονή, καὶ πεποιθήσις, ἀρρησί καὶ θαυμασῆ ἡ ἀνεσις, τῆ δρετῶν
ἐμποδισμὸς παντελής, τῆ πλῆττα καὶ ἡδυσμάτων ἄλλων φαινόμενων δό-
σις, μαλῆια, καὶ ποικίλα θαυμασῆ, ἐκβίβασις τῆ κρείστωσ θεῖας καὶ τιμω-
ριῶν, ὡς ὡς βασιανιστὴ ἐν παρεσθῆ καὶ μελλῆσθῆ ζωῆ, ἡ τὸ πῶ κατὰ κρεί-
στωσ κατεργάζοιαι.

λη.

Δ. Τὸν διουρισμὸν, ὅσως ἄλλο λέγεται Ἄρχων, Βεελζεβὺβ καὶ Σατα-
νάς, ἄλλοι ὑπερβῆ καὶ σύνεργοι, ἐκείνος κατὰ ἐξοχὴν λέγεται ὁ Διάβο-
λος, εἶτοι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν.

Πανσόφω καὶ Αἰωνίω τῷ θεῷ ἐξ ὅλης τῆ καρδίας καὶ νοήσεως ἡμῶν εὐχα-
ριστοῦμεν, ὡς εἰς κατὰ σκιδῶν ἔδωκεν ἡμῖν ἀγάπης τὸς ἀγγέλους, μήποτε ὁ
ἀντίδικος ἡμῶν, ὡς λέων ὠρυόμενος περιπατῶν, ἡμᾶς καταπίη.

Τέλος.

Am. Diss. Ukk.

Gezelius

KANSALLISKIRJASTO-KANSALLISKOKOELMA

120 102 0742

KIRJANSITOMO
M. HENRIKSSON
|| HELSINKI ||

